

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 312/07
24.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа "АА", кога заступа АБ, адвокат, изјављеној против решења Министарства финансија Републике Србије, Управа царина 01/4 број У/П-1183/06 од 7.11.2006. године, у предмету царине, у нејавној седници већа, одржаној дана 24.10.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Суботица број УП-1618/1-06 од 11.8.2006. године, којим су, на основу члана 105. став 5. Царинског закона ("Службени гласник РС", број 73/03 ... 85/05) измењени одговарајући подаци у ЈЦИ УВ-4 број 9820 од 7.5.2004. године ЦИ јавна складишта Суботица, и тужилац обавезан да на име мање плаћеног царинског дуга, за део робе увезене по предметном царинском документу плати износ од 214.693,46 динара.

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа због непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права тужилац наводи да је царински документ попуњен од стране овлашћеног шпедитера који је, у складу са устаљеном праксом пријавио податке за робу која је прегледана као и документација и без примедба Царинарнице оцарињена по пријављеним подацима. Истиче да су подаци тачни јер одговарају намени и техничким карактеристикама робе, а да Царинарница није могла без поновног прегледа робе, која је доступна јер се налази код познатих купаца, само на основу уопштених података да мења наименовање робе и тарифни број тј. износ царине и тиме тужиоца доведе у ситуацију да трпи штету јер је робу продавао по цени у коју је ушла тарифа по нижој царинској стопи. У конкретном случају се не ради о заштити домаће производње будући да је опште познато да се сва роба везана за компјутере не производи у земљи, а с обзиром на значај увођења нове технологије просто је невероватно да је царинска стопа толико висока. Истиче да је шпедитер тарифирање извршио на основу устаљене праксе коју је сама Царинарница спроводила и да би сву робу везану за рачунаре требало царинити стопом царине 5%. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу члана 39. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Према разлозима из оспореног решења тужени орган је одлуку из диспозитива решења донео јер је нашао да је Царинарница у правилно проведеном поступку накнадне контроле ЈЦИ УВ-4 број 9820 од 7.5.2004. године, о чему је сачинила записник и омогућила тужиоцу учешће у поступку и изјашњење о накнадно утврђеном чињеничном стању у вези наименовања и тарифирања робе из наименовања 01 предметног царинског документа о чему је такође сачинила записник, несумњиво утврдила да подаци о наименовању и тарифирању робе из наименовања 01 контролисаног царинског документа нису правилно пријављени. По оцени туженог органа правилно је Царинарница с обзиром на техничке карактеристике робе видео пројектора за репродукцију слике произвођача " _ " произведен у LCD технологији исправно сврстана у тарифни став 8528.3005 00 царинске тарифе, са наименовањем "видео пројектори који раде помоћу равнoг дисплеја способни да прикажу дигиталну информацију генерисану машином за аутоматску обраду података" са обликом увоза ЛБ и стопом царине 15%. С обзиром на изнето, како је одредбом члана 105. став 5. Царинског закона прописано да ће царински орган у складу са прописом предузети потребне мере за правилно спровођење поступка у складу са новим околностима ако се накнадном провером декларације утврди да су прописи који уређују царински поступак примењени на основу неистинитих или непотпуних података, а у конкретном случају роба је оцарињена по нижој царинској стопи, то је, по схватању туженог органа, правилно поступила Царинарница када је извршила измену предметних података о роби и према овима извршила нов обрачун царине и обавезала тужиоца да на име мање плаћеног царинског дуга плати износ од 214.693,46 динара.

да на име мање плаћеног царинског дуга плати износ од 214.095,40 динара.

Суд је ценио наводе тужбе, и нашао да су исти неосновани јер је сагласно одредби члана 105. став 5. Царинског закона царински орган овлашћен на предузимање потребних мера за правилно спровођење поступка, па и на измену података о наименовању, тарифирању робе и на правилно утврђивање царинске стопе. У конкретном случају, и по оцени суда, у проведеном поступку је несумњиво утврђено да поступак увозног царинења предметне робе није правилно спроведен јер је висина увозних дажбина, због нетачног тј. погрешног пријављивања наименовања и тарифирања робе, утврђена погрешна. Наводи тужбе којима се оспорава правилност пренаменовања и претарифирања робе правилно су оцењени оспореним решењем као неосновани, а ту оцену са разлога датих у образложењу оспореног решења, суд прихвата у свему као правилну.

Због наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је применом одредби члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 24.10.2007. године, У.бр. 312/07

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж